

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1

לפני כב' השופטת אביגיל כהן, סגנית נשיא

המבקשים: 1. יעקב חוסטצקי
2. אריה קראוס
ע"י ב"כ עו"ד יוני חרש

נגד

המשיבה: מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים בישראל
ע"י ב"כ עו"ד יפעת גול (שושן) מפרקליטות מחוז ת"א -
מיסוי וכלכלה

2

החלטה

3

4

5

1. בפסק הדין מיום 2.7.23 אישרתי את הסדר הפשרה בתובענה הייצוגית.

6

7

בסעיף 18(ז)(2) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות

8

יייצוגיות") נקבע כי הצדדים לא יכללו בהסדר הפשרה "הוראה בדבר תשלום גמול

9

למבקש או לתובע המייצג, או שכר טרחה לבא כוח מייצג, ואולם הצדדים רשאים להגיש

10

לבית המשפט המלצה מוסכמת לענין תשלום גמול ושכר טרחה כאמור, לרבות שיעורו

11

ותנאיו".

12

הצדדים לא הצליחו לגבש הסכמה באשר לפסיקת הגמול ושכ"ט עו"ד, והוסכם כי אכריע

13

בסוגיה זו לאחר הגשת טיעונים בכתב, שיוגשו ע"י הצדדים לאחר שיימסרו ע"י המשיבה

14

נתונים בנוגע לבדיקה המקדמית ביחס ל-225 מקרים (סעיף 10.3 להסדר הפשרה).

15

עוד הוסכם כי לצורך קביעת הגמול ושכ"ט עו"ד ההתייחסות תהיה למלוא סכום הנזק

16

הכולל שיחושב ביחס למצב 4 (בשונה מהסכום שיועבר לקרן בסך 80% מסכום הנזק).

17

18

19

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 23451-09-19 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

2. החלטה זו ניתנת כהמשך ישיר לפסה"ד מיום 2.7.23. לא מצאתי כי יש צורך לחזור על
האמור בו ודי להפנות אליו, כך שכל הדברים האמורים בו, יפים גם לענייננו.

3

3. תמצית טענות המבקשים:

(א) השיקולים המנחים בקביעת גמול ושכ"ט עו"ד במקרה דנן הם:

שיקולי תשומה - המבקשים ובא כוחם נדרשו להשקעה לא מובטלת של משאבים.
בתחילה הם נדרשו לבחון את הפניות שנעשו אליהם על מנת לבדוק האם המשיבה
ממשיכה בהפרת הדין ואינה מקיימת את החדילה. לצורך כך הם נדרשו לבדיקות
עובדתיות ומשפטיות והסתייעו ברו"ח. בהמשך הם נדרשו לבדיקות נוספות על
מנת לבחון את הנזק שנגרם למבקש 2 ולהעריך את שוויה הכולל של התובענה
ביחד לכלל הנישומים הנמנים על הקבוצות הייצוגיות. הן נטלו על עצמם סיכון רב
בהגשת בקשת האישור הכרוך בנטל להוכיח את אי קיום הודעת החדילה ע"י
המשיבה ולשכנע שקיימת הצדקה לשוב ולדון בעילות אלה, והן את הסיכון הכרוך
בפסיקת הוצאות במקרה של דחיית התובענה הייצוגית.

15

שיקולי תפוקה – התועלת לקבוצות הנישומים הרלוונטיות גדולה ומשמעותית.
ביחס לעבר – המשיבה תשיב לציבור הנישומים כספים שגבתה שלא כדין בדרך של
תשלום לקרן, בנוסף להשבה פרטנית לנישומים שיימצאו זכאים. באשר להודעת
החדילה הנוספת, פתוחה בפני כל נישום הדרך לדרוש באופן פרטני את הסכומים
בהם חויב שלא כדין (כפוף לתקופת ההתיישנות). ביחס לעתיד – נמנע מכלל ציבור
הנישומים נזק כלכלי משמעותי בהיקף של מיליוני שקלים מידי שנה.

22

שיקולי הכוונה ציבורית – חשיבותה הציבורית של בקשת האישור רבה. מעבר
לשינוי בהתנהלות הפסולה של המשיבה, חדילה מאי השבת כספים שלא כדין
וקידום שלטון החוק, קיימת חשיבות ציבורית מיוחדת הנוגעת להרתעת הרשות
מפני אי קיום התחייבויות הניתנות על ידה לחדול מהפרת הדין ותוך ניצול ההגנה
שהוענקה לה מהצורך בהשבה בעין במקרה בו ניתנת על ידן הודעת חדילה.

28

29

30

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 23451-09-19 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 מדובר במקרה בו באים לידי ביטוי הכוח והחשיבות העליונה לציבור לקיומו של הליך
2 תובענה ייצוגית, וביתר שאת במקרה זה בו פעלו המבקשים ובא כוחם לאכוף על המשיבה
3 את התחייבויותיה.
4 כמו כן, בקשת האישור חסכה כספים רבים לציבור והביאה להגברת הערך ההרתעתי של
5 מוסד התובענות הייצוגיות.

6

7 ביחס לפסיקת גמול ושכ"ט במקרה של חדילה נטען כי הגשת בקשת האישור היוותה את (ב)
8 הגורם היעיל והיחיד שהוביל לחדילת המשיבה מההתנהלות מפרת הדין, הן באכיפה של
9 הודעת האכיפה שניתנה במסגרת בקשת האישור הראשונה והן בהקשר לעילה המתוקנת.
10 כמו כן, הבקשה לאישור קיימה את ההוראות הקבועות בסעיפים 8(א) (1) ו- (2) לחוק
11 תובענות ייצוגיות וכן יש בה מענה על התנאים המנויים בסעיפים 8(א) (3) ו- 8(א) (4) לחוק
12 תובענות ייצוגיות.

13

14 חישוב הגמול ושכ"ט למבקשים ולבא כוחם – יש להידרש לתועלת שצמחה לנישומים (ג)
15 הנמנים על הקבוצות הייצוגיות כתוצאה מניהול ההליך.
16 ביחס למצב 3 נטען כי ניהול התובענה הייצוגית הוביל לשיפור המידע המוצג לנישומים
17 והגברת השקיפות. ביחס למצב 4 ניהול התובענה הייצוגית הביא לאכיפת הודעת החדילה
18 שניתנה במסגרת בקשת האישור הראשונה ולהשבה בעין של 80% מהסכום שחושב על סמך
19 תוצאות הבדיקה המדגמית בסך **1,200,703** ₪ שישולמו ע"י המשיבה לקרן כאשר בהתאם
20 להוראות סעיף 11.1 להסדר הפשרה לצורך חישוב הגמול ושכר הטרחה יובא בחשבון מלוא
21 הסכום האמור. בנוסף לכך בהתאם להסכם הפשרה המשיבה תשיב לנישומים לגביהם
22 נמצא בבדיקה המקדמית שהיו זכאים להחזר מס סכומים שלא שולמו להם בסך 98,162
23 ₪. כן התחייבה המשיבה להשיב לנישומים סכומים שלא שולמו על ידה נוכח הפרת הודעת
24 החדילה שראשונה, בנוסף להעברת התשלום לקרן.
25 בנוסף כתוצאה משיפורים נוספים במערכת הממוחשבת של המשיבה ניתן יהיה להבטיח
26 שבעתיד המשיבה תקיים את הודעת החדילה ותחדל מהפרת הדין.

27

28

29

30

31

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 ביחס לעילה המתוקנת נמצא שהיקף הגבייה הבלתי חוקית בשנתיים שקדמו להגשת בקשת
2 האישור המתוקנת עומד על 3,901,811 ₪.
3 לאור מכלול הנסיבות הייחודיות להליך ומכלול התועלות שהצמיחה בקשת האישור
4 שהובילה להפסקת הפרת הדין ע"י המשיבה, יש להעמיד על הרף העליון את שיעור פסיקת
5 גמול ושכ"ט כך שלמבקשים ייפסק יחד גמול בשיעור של 5% מצירוף הסכומים שנמצאו
6 בבדיקה המדגמית ובחדילה בסך כולל של 5,102,514 ₪ ובסה"כ גמול בסך 255,125 ₪
7 בתוספת מע"מ. ולבא כוחם ייפסק שכ"ט בשיעור 18% מהסכום האמור ובסה"כ: 816,402
8 ₪ בתוספת מע"מ כדין.
9 הובהר כי סכומים אלה מגלמים גם את התועלת העתידית הצומחת לקבוצה רחבה של
10 נישומים וגם את ההרתעה כלפי המשיבה.
11

12 4. תמצית טענות המשיבה:

13 (א) בחינה עניינית של הסדר הפשרה מצביעה כי המשיבה פעלה ומוסיפה לפעול כדין
14 בחישוב ריבית והפרשי הצמדה על החזר מס ששולם ביתר ואינה מבצעת "גביית
15 מס שלא כדין". הסכמת המשיבה להוספת הבהרות ופרסום נוסף של הנחיותיה,
16 ללא שינוי מהותי באופן חישוב ריבית והפרשי הצמדה, אינם מהווים שינויים
17 מהותיים המקימים למבקשים גמול, בפרט ביחס למבקש 1 שאינו עונה לכדי
18 "תובע ייצוגי" בהעדר עילה בידו ואף מבקש 2 נעדר כל עילת תביעה ביחס למצב 3
19 ו- 4 ונסיבות עניינו נכללות במסגרת העילה החדשה שהתווספה בהסדר הפשרה.
20 כך גם נסיבות העניין אינן מקימות זכות לשכר טרחה בהיקפים שנדרשים בטיעוני
21 המבקשים. כמו כן בחינת הסדר הפשרה מגלה כי התארכות ההליכים בעיקרה
22 הייתה שלא לצורך וניתן היה לסיים את המחלוקת בהסדר פשרה בתקופה קצרה
23 באופן משמעותי.
24

25 (ב) **ביחס לשיקולי תשומה** נטען כי המבקשים נעדרים עילת תביעה בנוגע למצבים 3
26 – 4, על כן יש לומר כי לא נטלו על עצמם כל סיכון. הסיכון שנטל על עצמו ב"כ
27 המבקשים, אם בכלל קיים, אינו רב. בענייננו לא נדרש טיעון משפטי מורכב וחדשני
28 ולא התעורר צורך לביסוס התביעה על יריעה משפטית רחבה.
29
30

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 23451-09-19 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 המשיבה היא זו שהשקיעה תשומות ומשאבים ניכרים בביצוע בדיקה מדגמית למצב 4 וכן
2 לפרסום הבהרות להנחיותיה, תוך מטרה למצות זכויות נישומים תוך התמקדות בעיקר,
3 מבלי להתעקש על בירור טענות של מהות ההליך וטענות פרוצדורליות.
4

5 **ביחס לשיקולי תפוקה** נטען, כי **ביחס למצב 3** כמפורט בהסדר הפשרה מוסכם בין הצדדים
6 כי המשיבה פועלת כדין באופן בו להחזר המס ששולם ביתר מתווספים הפרשי הצמדה
7 וריבית ממועד התשלום ועד ליום ההחזר, באופן מחשובי ובהתאם לנוהל החדילה. עוד
8 הוסכם כי המשיבה תעדכן את נוסח ההערות הקיימות בהודעת השומה ובמערכת
9 המייצגים המבהירות כי הסכום המופיע כולל את חישוב הריבית והפרשי הצמדה מיום
10 התשלום ביתר. אף **ביחס למצב 4** אין מקום לטענה כי המשיבה גבתה מס שלא כדין.
11 כמוסכם בהסדר הפשרה המשיבה מוסיפה לפעול באותו אופן ולבצע את חישוב תוספת
12 הריבית והפרשי הצמדה להחזר מס רווח הון שנוכה ביתר באופן משולב: מחשובי וידיני.
13 כמו כן המשיבה נטלה על עצמה פעולות לטיוב ההליכים ופיקוח נוסף (הוספת שדה חובה
14 לתהליך הפקת השומה, פרסום ריענון להנחיות המשיבה, פרסום בחוברת דע את זכויותיך,
15 ביקורת מדגמית של 50 מקרים במהלך 3 שנים עוקבות), אולם אין מדובר בשינוי מהותי
16 שיש בו לזכות את המבקשים ובא כוחם בגמול ושכ"ט בהיקף משמעותי.
17 נטען כי התשומות שהוקדשו בניהול ההליך לאור התנגדויות שהוגשו (ונדחו) זהות
18 למבקשים ולמשיבה.
19

20 לחברי הקבוצה במצב 3 לא הושב סכום וביחס למצב 4 הוסכם לצורך ייעול ההליכים על
21 בבדיקה המדגמית הוחלט על ביצוע חישוב מקל בו המקרים "החריגים"
22 יופחתו לצורך חישוב הסכום הממוצע להחזר מס. המבקשים בטיעוניהם מתעלמים
23 מהחישוב המקל שהוצע ע"י המשיבה. יש לקבוע כי ב- 66 מקרים מתוך 207 מקרים חלו
24 טעויות ואילו ב- 141 מקרים לא חלו טעויות. תקלה בשיעור של כ- 30% בכלל עסקאות
25 רווח ההון שהמס משולם בניכוי במקור אינו עולה לכדי הפרה מכוונת של נוהל החדילה
26 אלא בטווח סטייה של תקלות הנובעות מפעולות של חישוב ידיני.
27
28
29
30

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

- 1 ביחס לשיקולי הכוונה ציבורית נטען כי המשיבה פעלה כדין. הסדר הפשרה כולל מעט
2 שיפורים לגבי מצב 4, אולם מדובר בשיפור הליך ואין מדובר בזכות שלא עמדה לקבוצה
3 קודם לכן.
4
- 5 המשיבה הודיעה לגבי העילה המתוקנת על הפסקת גביה, בהתאם לסעיף 9 (ב) לחוק (ג)
6 תובענות ייצוגיות, וביחס לכך על בימ"ש לדון רק בנושא הגמול למבקש 2 ושכ"ט לבאי
7 כוחו.
8 לגבי תובענה בה הודיעה הרשות שהיא חדלה מגביה קובע סעיף 9 (ג) לחוק כי בימ"ש רשאי
9 לפסוק גמול ושכ"ט. העילה המתוקנת לא נטענה כלל במסגרת בקשת האישור.
10 משכך, לא הובאה עמדת המשיבה ביחס להוראות הדין, פרשנותה והתנהלותה ביחס
11 אליהם.
12 לאחר שהמשיבה שקלה את הטיעונים הכלכליים סברה כי יש לנקוט בגישה מקילה
13 ולהסכים להגשת הודעת החדילה.
14 יש לזקוף לזכות המשיבה את הסכמתה להגיש הודעת חדילה.
15
- 16 מבקש 2 לא נדרש ל"טרחה" בהגשת התובענה וה"טרחה" היחידה בתיק הייתה של באי
17 כוחו בתיקון כתב התביעה והכללת הטענה באופן מפורש.
18 כמו כן, ההליך ביחס לעילה המתוקנת הסתיים בשלביו הראשונים, הסיכון בו לעיתים
19 נמצא תובע ייצוגי לא רלוונטי למבקש 1, ובאשר למבקש 2 נמנע הצורך מניתוח הוראות
20 הדין וביצוע חקר משפטי. המשיבה פעלה באופן מיטבי שלא טענה להרחבת חזית והסכימה
21 לכלול הסוגיה בבסיס הסדר הפשרה.
22
- 23 סקירת הפסיקה מלמדת כי כאשר מדובר ברשות ציבורית, הגישה השלטת היא פסיקת (ד)
24 סכומים מתונים, תוך מתן משקל מכריע לחשיבות ההגנה על הקופה הציבורית.
25
- 26 מבוקש לא לפסוק למבקשים גמול בגין מצב 3 ומצב 4 ולפסוק שכר טרחה על הצד הנמוך. (ה)
27 ביחס לעילה המתוקנת מבוקש לפסוק גמול למבקש 2 בלבד ושכ"ט על הצד הנמוך.
28
29
30
31
32

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

5. בתשובה לטיעוני המשיבה טענו המבקשים כי המשיבה בתגובתה העלתה טענות מטעות
בחוסר תום לב קיצוני. המשיבה באופן שגוי ומטעה הטילה אשם בהתארכות ההליך על
המבקשים. גם טענת המשיבה כי לא גבתה שלא כדין וכי מדובר בלא יותר מ"טעות
נקודתית" בהיקף של 30% מהמקרים שגויה ומטעה. נטען כי העובדה שהמשיבה כוללת
במסגרת חישוביה המטעים גם נישומים שכלל אינם נכללים בקבוצה הייצוגית וזאת רק
במטרה להציג באופן מלאכותי ומטעה נתון קטן יותר של שיעור המקרים בהם לא קיימה
את הוראות הדין ואת התחייבותה לחדול מהפרתו כפי שניתנה בתובענה הייצוגית
הראשונה (ת"צ 17-01-54231), מדגימה את חוסר תום הלב בטיעוני המשיבה. טענות
המשיבה ביחס לעילה המתוקנת אף הן שגויות ומטעות.
- עוד נטען, כי מקרה בו מוגשת בקשת אישור, שעניינה באי קיום הודעת חדילה ע"י המשיבה
הוא תקדימי.
- נוכח העובדה שבקשת האישור הסתיימה בקבלת טענות המבקשים מצד המשיבה, שינוי
התנהלותה ואף השבה של סכומים משמעותיים שעל אף הודעת החדילה משיבה המשיכה
בגבייתם, ברי שהייתה הצדקה להגשתה.
- נטען בנוגע להיקף השעות שהושקעו בהליך זה ע"י ב"כ המבקשים: כי נוכח התמשכות
ההליך, קיום הוכחות ומגעים ארוכים לפשרה, הרי שמדובר בניהול הליך בהיקף שעות רב
ביותר שעומד על 552.5 שעות סה"כ.
6. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי יש לחייב המשיבים לשלם למבקשים גמול בסך
150,000 ₪ בתוספת מע"מ ולבאי כוחם שכר טרחה בסך 400,000 ₪ בתוספת מע"מ וזאת
מהנימוקים כדלקמן:
- א) העקרונות המנחים לפסיקת גמול לתובע מייצג ושכר טרחה לבא-כוח מייצג
קבועים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות.
- סעיף 22 מורה כי בקביעת גמול לתובע המייצג נדרש ביהמ"ש לתת דעתו לטרחה
שטרם התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה וניהולה; התועלת
שהביא ההליך לחברי הקבוצה; ומידת החשיבות הציבורית של התובענה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 סעיף 23 מורה כי בקביעת שכר הטרחה של בא הכוח המייצג יש להתחשב בשיקולים
2 דומים, ובנוסף במורכבות ההליך ובהוצאות שהוציא בא-הכוח המייצג; האופן שבו ניהל
3 את ההליך; והפער שבין הסעדים שנתבעו בבקשת האישור לבין הסעדים שפסק ביהמ"ש.
4 (ראה: ע"א 7593/21 פיינטוך נ' אלוניאל בע"מ, סעיף 7 לפסק דינה של כב' השופטת ברון
5 (9.6.22)).

6 אין מדובר ברשימה סגורה של שיקולים, פסיקת הגמול ושכר הטרחה תלויה
7 בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ואינה תוצאה של חישוב אריתמטי כזה או
8 אחר (רע"א 2292/22 ש.שסטוביץ בע"מ נ' רוה, סעיף 23 לפסה"ד של כב' השופטת ברון
9 (12.2.23)).

10
11 זאת ועוד; בע"א 2046/10 עזבון המנוח שמש נ' רייכרט, סה(2) 681, פסקה 2
12 (23.5.12) נקבעה שיטת האחוזים כדרך האומדן המקובלת והשכיחה למקרים בהם
13 ניתן סעד כספי במסגרת ההליך. אך גם הודגש, בפסיקות מאוחרות יותר, כי שיטת
14 האחוזים היא "נקודת המוצא" בלבד, ובית המשפט אינו מחויב לשיטה זו ככל
15 שקביעתו הולמת את השיקולים המנויים בסעיפים 22 ו- 23 לחוק תובענות
16 ייצוגיות (ראה בעניין זה: ע"א 2398/22 שולץ נ' הוט מובייל בע"מ, סעיף 13 לפסק
17 דינו של כב' השופט כבוב (30.11.22)).

18 ראה גם: ע"א 1387/23 גינדי נ' הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ (18.12.23).

19
20 (ב) כאמור, בפסק דין שאישר את הסכם הפשרה, ההסכמות שהיו ביחס למצב 3 ומצב 4
21 התייחסו להיבטים הבאים:

- 22 - מידע שמוצג לנישומים בדיווחי השומה במצב 3 ובמצב 4.
- 23 - תיקונים במערכת המשיבה כדי להבטיח את ביצוע חישוב של תוספת הפרשי הצמדה
24 וריבית לנישום במצב 4 ע"י פקיד השומה.
- 25 - השבה כספית ביחס לעבר על דרך של תשלום לקרן בגין מצב 4.
- 26 - השבה כספית לנישומים בגין מצב 4 למי שימצא זכאי להשבה במסגרת הבדיקה
27 המדגמית שלא תפחת מ- 50 מקרים שתבוצע על ידה פעם בשנה (במהלך שלוש שנים

28
29
30

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 עוקבות לאחר אישור הסכם הפשרה) וכן לנישומים שיימצאו זכאים להשבה מהבדיקה
2 המדגמית של 225 מקרים ממנה ייגזר הסכום שיועבר לקרן (וזאת בנוסף לתשלום
3 לקרן).
4 - כמו כן, השבה כספית למי מחברי הקבוצה שיגיש דוח מס מכוחו יהיה זכאי להחזר מס
5 ולתשלום הפרשי הצמדה וריבית בגין מצב 4.
6

7 ביחס לתשלום לקרן בגין מצב 4: (ג)

8 הוסכם בהסדר הפשרה על ביצוע בדיקה מדגמית של 225 מקרים בגין כלל השנים
9 הרלוונטיות לגביהן קיימים נתונים מקוונים, שממנה ייגזר הסכום הממוצע שלא הוחזר
10 לנישומים ושיעור היקף המקרים. **סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה הייצוגית הרלוונטית**
11 **למצב 4 יחושב באמצעות נתונים אלה ונתוני כלל המקרים לשנים הרלוונטיות לבקשת**
12 **האישור והסכם הפשרה. הוסכם כי 80% מסכום הנזק הכולל ישולם ע"י המשיבה לקרן**
13 **וזאת על סמך הערכה של גורמי מקצוע אצל המשיבה לפיה כ- 20% מהנישומים צפויים**
14 **להגיש בקשה לתיקון שומה.**
15 הובהר כי מי שיימצא זכאי להשבה מתוך הבדיקה המדגמית יקבל השבה פרטנית נוסף על
16 התשלום לקרן.

17 עוד הוסכם כי אין באישור ההסכם כדי לפגוע בזכויות מי מחברי הקבוצה להגיש דו"ח
18 בהתאם לסעיף 160 או סעיף 131 לפקודת מס הכנסה. ואם בהתאם לדו"ח כזה הנישום
19 יהיה זכאי להחזר מס ולתשלום הפרשי הצמדה וריבית **בגין מצב 4, לא יגרע הסכום שיושב**
20 **לאותו נישום בגין הפרשי הצמדה וריבית בגין מצב 4 מהתשלום שישולם ע"י המשיבה**
21 **לקרן.**

22
23 עוד הוסכם כי לצורך קביעת גמול למבקשים הייצוגיים ופסיקת שכ"ט עו"ד ההתייחסות
24 תהיה **למלוא סכום הנזק הכולל שיחושב ביחס למצב 4** בשונה מסכום שיועבר לקרן בסך
25 80% מסכום הנזק.
26

27 תוצאות הבדיקה המדגמית שנתמכו בתצהיר רואה חשבון הוגשו לבימ"ש ביום 16.5.23. (ד)

28
29
30
31

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 23451-09-19 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 מתוך 225 מקרים שנבדקו בבדיקה המדגמית, אותרו 207 מקרים "רגילים" של עסקאות
2 רווח הון שהמס שולם בניכוי במקור.

3 נמצאו 88 מקרים של עסקאות רווח הון שהמס בגינן נוכה במקור ובגינן שולם מס ביתר.
4 מתוך 88 מקרים אלה נמצאו 66 עסקאות בהן הפרשי הצמדה וריבית על המס ששולם
5 ביתר לא הושבו במלואם ו-22 עסקאות בהן הפרשי הצמדה וריבית על המס ששולם ביתר
6 שולמו במלואם.

7 הסכום הכולל שלא הושב לנישומים מתוך העסקאות בהן חישוב ריבית והפרשי הצמדה לא
8 בוצע כדין מתוך הבדיקה המדגמית – 98,162 ₪ והסכום הממוצע למקרה 1,487.3 ₪.

9 הסכום הכולל ששולם בחסר ביחס לשנות המס 2017 – 2022 : 1,200,703 ₪.
10 הסכום חושב כך:

11 2532 (כלל המקרים בקשר עם מצב 4 הרלוונטיים לתקופה אליה מתייחס הסכום הפרשה
12 2017 – 2022 בהתאם לסעיפים 10.1 – 10.2 להסדר הפרשה) כפול 88/207 (שיעור המקרים
13 בהם שולם בחסר). התוצאה שהתקבלה – 1,076.4 הוכפלה בסכום הממוצע למקרה –
14 1,487.3 . המכפלה שהתקבלה בסך של 1,600,938 הוכפלה בשיעור המקרים שבהם שולם
15 מס בחסר מתוך כלל המקרים בהם בוצע החזר מס – 75% (66/88).

16
17 הצדדים הסכימו כי מתוצאות הבדיקה המדגמית ייגזר הסכום הממוצע שלא הוחזר
18 לנישומים ושיעור היקף המקרים, כל זאת באופן שהוסכם בין הצדדים. הוסכם כי
19 באמצעות נתונים אלה יחושב סכום הנזק הכולל שנגרם לקבוצה הייצוגית הרלוונטית
20 למצב 4. כאשר 80% מהנזק הכולל ישולם לקרן ולצורך חישוב שכ"ט וגמול ההתייחסות
21 תהיה למלוא הסכום.

22
23 אין בכוונתי להשתמש בנתונים אלה לצורך הסקת מסקנות לבדיקת היקף הטעויות של
24 המשיבה. זו אינה מטרת המדגם שבוצע והחישובים שנעשו במסגרתו. משכך אין צורך
25 להכריע בטענת המשיבה לפיה יש לקבוע כי ב- 66 מקרים מתוך 207 מקרים חלו טעויות
26 ואילו ב- 141 לא חלו טעויות, כך שמדובר בשיעור של 30% מכלל עסקאות רווח הון שהמס
27 משולם בניכוי במקור.

28
29
30
31
32

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 עוד הוסכם בהסדר הפשרה כי מוגשת תובענה ייצוגית מתוקנת ובקשת אישור מתוקנת (ה)
2 לפיהן תתווסף עילת תביעה נוספת ביחס לאי השבת הפרשי הצמדה וריבית אשר התווספו
3 בהתאם להוראות סעיף 94 (א) לחוק מיסוי מקרקעין, לסכום קרן המס שלא שולם ע"י
4 נישום במועד הקבוע בדין, וזאת במקרים שהתברר בסופו של דבר כי שולם ע"י אותו נישום
5 מס רווח הון, ביתר (להלן: "העילה המתוקנת").
6 הוסכם כי תוגש ע"י המשיבה הודעת חדילה ביחס לעילה המתוקנת ותחילת החדילה 90
7 ימים ממועד אישור הסדר הפשרה.
8 בהתאם לנתונים שהמשיבה סיפקה למבקשים, שגובו בתצהיר, בדבר סכומי הפרשי
9 הצמדה וריבית שלא התווספו להחזרי מס שהגיעו ושולמו לנישומים, ביחס לעילה
10 המתוקנת בשנתיים שקדמו להגשת התובענה הייצוגית ובקשת האישור המתוקנת, הסכום
11 הכולל עומד על 3,901,811 ₪.
12

13 מדובר בהסדרה עתידית שכוללת למעשה התחייבות של המשיבה לפעול בהתאם לדין.
14 יש מקום לשקול את התועלת עבור הקבוצה הגלומה בהסדרה עתידית רק כאשר מדובר
15 בהסדרה המוסיפה על החובות הקבועות בדין.
16 בענייננו מדובר באכיפה של החובות שבחוק, ואין בהם תרומה נוספת מעבר לכך.
17 (ע"א 7593/21 פיינטוך נ' אלוניאל בע"מ, סעיף 8 לפסק דינה של כב' השופטת ברון
18 ((9.6.22)

19
20 אני סבורה כי ההטבה שניתנה לציבור במסגרת הסכם הפשרה משמעותית. (ו)
21 המייצגים ובאי כוחם השקיעו זמן ומשאבים בניהול בקשת האישור לאורך תקופה
22 לא מבוטלת.
23 היה צורך לדאוג לויתור על סודיות של נישומים, שאינם בעלי דין, על מנת שרשות
24 המיסים תוכל למסור מידע בעניינם.
25 ישיבת ההוכחות התקיימה ביום 15.3.2022. רק לאחר מכן החל הליך הידברות
26 ממושך. הושקעו מאמצים בהגעה להסדר פשרה, שהשיג סעד ודאי וראוי עבור
27 הקבוצה, כך שמאמצייהם בניהול ההליך נשאו פרי.
28
29
30
31
32

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 19-09-23451 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 אני סבורה כי מדובר בהליך מורכב מבחינה עובדתית.
2 המבקשים פירטו במסגרת השלמת טיעון מטעמם 5 דוגמאות בצירוף אסמכתאות לאי
3 קיום המשיבה את הודעת החדילה ביחס למצב 3.
4 כמו כן פירטו 5 דוגמאות בצירוף אסמכתאות לאי קיום המשיבה את הודעת החדילה ביחס
5 למצב 4.
6 לאחר שהומצאו למשיבה כתבי ויתור סודיות ע"י נישומי הדוגמאות המשיבה הגישה
7 השלמת טיעון מטעמה. לאחר מכן המבקשים השיבו לכך.
8 הצדדים התייחסו בטיעוניהם לכל נישום בנפרד.
9
10 מאידך – יש לזקוף לטובת המשיבה את המאמצים שהיא השקיעה בהגעה להסדר פשרה
11 ולטיוב המערכת שלה. לעובדה שבמסגרת ההסדר הכולל בא על פתרונו נושא העילה
12 המתוקנת, מבלי שיהיה צורך לנקוט בהליך נפרד ביחס לאותה עילה.
13 כמו כן, אינני סבורה כי הודעת החדילה בתובענה הייצוגית בת"צ 17-01-54231 הופרה
14 במודע ויש לזכור כי הכספים משולמים מתוך הקופה הציבורית.
15
16 בת"צ 17-01-54231 נפסק למבקש (חוסטצקי) לאחר הודעת החדילה 3% מסך החוזרים (ז)
17 החסרים. סך 220,578 ₪ ולבאי כוחו 8% + מע"מ מסך החוזרים: סך 588,209 ₪.
18 סך החוזרים החסרים עמד על סך 7,352,613 ₪ (החלטה מיום 7.12.2017).
19
20 במקרה דנן, רוב הסכום בגינו מבוקש גמול ושכ"ט הוא סכום המיוחס להודעת החדילה.
21 אין זה המקרה שבו בית משפט יפסוק סכום על הרף המקסימלי. יש לאזן בין זכויות שני
22 הצדדים אשר הובילו במשותף לתוצאה המוסכמת לטובת הקבוצה והציבור.
23
24 לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, אני סבורה, כי יש מקום לקבוע סכומים גלובליים ולא
25 אחוזים מדויקים מ"שווי" הסכם הפשרה.
26 פסיקה ברוח זו תשקף את הצורך בתגמול הולם למי שטרם והגיש הבקשה לאישור לטובת
27 כלל חברי הקבוצה, ומאידך – תשקף גם את הסכמת המשיבה לתקן תקלות ולמנוע תשלום
28 חסר עתידי לרבות בעניין שהבקשה לאישור המקורית לא התייחסה אליו.
29 לפיכך, אני קובעת כי המשיבה תשלם למבקשים (יחד ולחוד) גמול בסך 150,000
30 ₪ בתוספת מע"מ ותשלם לבאי כוח המבקשים שכ"ט עו"ד בסך 400,000 ₪ + מע"מ.
31 סכומים אלו ישולמו בתוך 30 יום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום
32 ועד התשלום בפועל.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

ת"צ 23451-09-19 קראוס ואח' נ' מדינת ישראל - משרד האוצר-רשות המיסים
בישראל

1 המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים. 7.

2

3

ניתנה היום, כ"ו טבת תשפ"ד, 07 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

4

5

אביגיל כהן, שופטת, סגנית הנשיא

6

